

Jeg bemærkede i øvrigt Enhedslistens udlægning af Maastricht-Traktaten, nemlig den, at dér stod de fire danske forbehold allerede. Det er jo en interessant udlægning. Det betyder, at når Venstre fremsætter forslag om at ophæve de fire danske forbehold, vil Enhedslisten uden tøven kunne stemme for, for de stod allerede i Maastricht-Traktaten. Velbekomme, siger jeg blot.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Til hr. Ove Fich: Jeg sagde ikke, at de fire danske forbehold stod i Maastricht-Traktaten. Jeg sagde, de stod i det, vi stemte om første gang, og hvis der er uenighed om det, vil jeg gerne have hr. Ove Fich til heroppefra at præcisere – nævnt med paragraffer og underparagraffer, og hvad det nu er, man har af udviklede systemer i Maastricht-Traktaten – hvad det er, der var forskellen på første afstemning og anden afstemning. Hvis der er nogen som helst uenighed om, at det med en lille bitte mikroforskel var helt identisk, vil jeg gerne have det dokumenteret heroppefra.

Så vil jeg sige om forlig, at man jo kan lege med ordene. Jeg sagde tydeligt, at det, vi var imod, var et forlig som en pakke, hvor lettelser af arveafgiften på en lille milliard, stramning af dagpengene for de arbejdsløse, stop for grønne afgifter, forringelse af orlovsordninger alt sammen blev koblet sammen, og når vi får debatten om det herinde, siger alle ordførere, at det er noget, vi har aftalt, og derfor går vi ind for det, punktum.

Den slags er vi imod. Vi går heller ikke ind for et forlig, hvor man indgår et nationalt kompromis for at komme i regering på et senere tidspunkt. Den slags er ikke os; det er vi imod.

Det, vi er for, er, at vi laver aftaler på afgrænsede områder, sådan at man kan se, hvad der er hvad, og så går vi, så langt vi kan ud ad den vej. Skulle vi komme langt nok, får vi fjernet alt, der har med NATO og EU at gøre, og så kan vi stemme for den samlede finanslov. Det tror vi ikke på, og derfor har vi sagt, at vi nok ender med at stemme imod. Vi vil jo ikke stikke folk blå i øjnene, når vi starter forhandlingerne, og sige, at det kan være, vi ender med at stemme for, når vi ved med os selv, at det ender det ikke med. Vi er så ærlige at sige det på forhånd.

Jeg ved godt, der er nogle her i salen, der tror, at hvis man holder det skjult og ligesom lokker med, at man vil stemme for til sidst, kan man måske stå stærkere i en forhandling.

Vi tror ikke på den slags forhandlingstaktik og vil også kalde det et mummiespil. Vi siger åbent, at vi regner med, at det går sådan, og vi har også sagt, for at vise hvor fleksible vi er, at skulle vi eventuelt kunne risikere, at regeringen vælter ved, at vi stemmer imod finansloven, og vi ikke synes, regeringen fortjener at vælge på det pågældende tidspunkt, vil vi overveje at stemme anderledes. Så åbne er vi også.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Den sidste bemærkning frister én næsten over evne til at konstatere, at fleksibiliteten er enorm hos Enhedslisten; den kan føre til hvad som helst.

Men det var nu slet ikke det, jeg ville tage ordet for, det var diskussionen om forbeholdene. Jeg er da i virkeligheden glad for, at Enhedslisten nu bakker forbeholdene op. Jeg håber, at vi kan bruge det, at man nu bakker forbeholdene op, til noget, også til efteråret.

Jeg vil gerne sige til hr. Frank Aaen – hvis det ellers kan kaldes et parlamentarisk udtryk, jeg vover det alligevel – at det, hr. Frank Aaen sagde om, at vi havde de forbehold i forvejen, er noget gedigent vrøvl.

Der er to måder at dokumentere det på. Den ene er at tage et eksemplar og spørge hr. Frank Aaen: Hvor stod der bare ét ord – bare ét lille ord – om Vestunionen og forsvar i det, der blev taget stilling til ved Maastricht-afstemningen?

Den anden måde er den, som jeg forstår også Enhedslisten nu er ved at forstå, at når V og K nu bruger så mange politiske kræfter for at blive fri for forbeholdene, er det jo ikke sikkert, at det er, fordi de er politiske tåber. Det kunne jo godt være, at det var, fordi de faktisk er klar over, at det her binder. Det er derfor, kritikken skal rettes mod de partier, der som V og K nu prøver at smygge sig udenom, og det er derfor, presset fortsat skal ligge på Socialdemokratiet og regeringen, så de ikke begynder at kaste sig ind på samme vej som V og K.

Formanden:

Der er nu i øvrigt fem ekstra korte bemærkninger endende med hr. Keld Albrechtsen, og herefter går vi videre i ordførerlisten. Den første var hr. Kent Kirk.